

בעניין:

1. _____ קונבר, ת"ז _____
2. _____ עויסאת, ת"ז _____, קטינה, ילידת 12.6.06
3. _____ עויסאת, ת"ז _____, קטין, יליד 10.2.09
4. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר –
ע"ר מס' 580163517

ע"י ב"כ עוה"ד בנימין אחסתרובה (מ"ר 58088) ו/או ענת גונן
(מ"ר 28359) ו/או דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או עביר גיזבראן-
דכוור (מ"ר 44346) ו/או נאסר עודה (מ"ר 68398) ו/או נדיה דקה
(מ"ר 66713)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העוררות

- נ ג ד -

רשות האוכלוסין וההגירה

באמצעות פרקליטי הלשכה המשפטית
רח' כנפי נשרים 15, ירושלים
טל: 02-5489888; פקס: 02-5489886

המשיבה

ערר

בית הדין הנכבד מתבקש בזאת להורות למשיבה לחדול מהתנהלותה הפסולה ולאפשר לעוררים לקבוע תור לאלתר לשדרוג מעמדם של העוררים 2-3, ילדים צעירים ואחים לתושבי קבע בישראל שנולדו אף הם בישראל. כל זאת, בהתאם לתקנה 12 לתקנות הכניסה לישראל התשל"ד-1974 (להלן: **תקנה 12**) ולנהליה של המשיבה.

החלק העובדתי

הצדדים

1. **העוררת 1** (להלן: **העוררת**) היא תושבת קבע בישראל ואמם של **העוררים 2-3**. יצוין כבר עתה כי העוררת היא אחותו של פאדי קונבר אשר ביצע את הפיגוע בשכונת ארמון הנציב בירושלים ביום 8.1.2017 והעוררים 2-3 הם אחייניו.
2. **העוררת 4** היא עמותה רשומה, אשר שמה לה למטרה לסייע, בין השאר, לתושבי ירושלים המזרחית ובני משפחתם, אשר נפלו קורבן להתעמרות או קיפוח על ידי רשויות המדינה, ובכלל זה להגן על זכויותיהם בפני ערכאות, בין בשמה כעוררת ציבורית ובין כמייצגת אנשים שזכויותיהם נפגעו.

3. **המשיבה** הינה רשות האוכלוסין, ההגירה ומעברי הגבול.

רקע עובדתי ומיצוי הליכים

4. העוררת נולדה בירושלים, ביום 8.5.1990, גדלה והתחנכה בעיר והיא תושבת קבע ישראל המשתייכת לאוכלוסייתה הילידית של העיר.
5. בשנת 2005 נישאה העוררת לבן דודה, _____ עויסאת, תושב השטחים הכבושים, משכונת ש ייח סעד הסמוכה לשכונת ג'בל מוכבר, בה נמצא בית משפחתה של העוררת.
6. לאחר נישואיה התגוררה העוררת תקופה קצרה עם בעלה בשייח סעד ולאחר מכן עברה להתגורר בבית אביה בג'בל מוכבר. לאחר תקופה ממושכת של בחינת מרכז חייה, הכיר המוסד לביטוח לאומי בעוררת כתושבת ישראל. בשל העיכוב בהכרה במעמדה והדרישה של המשיבה להמתנה בת שנתיים לאחר ההכרה בתושבות ועד להגשת בקשה (דרישה ששונתה בעקבות עע"מ 8630/11 **רדואן נ' שר הפנים** (11.6.14) ועע"מ 6483/14 **משאהרה נ' שר הפנים** (6.7.15)) הותר לעוררת להגיש בקשה להסדרת מעמדם של בן זוגה וילדיה רק בשנת 2014.
7. במשך השנים נולדו לעוררת ארבעה ילדים, כולם נולדו בירושלים, ולא נרשמו בשטחים. עד להסדרת מעמדם בישראל היו הילדים חסרי מעמד. _____, הבת הבכורה, והעוררת 2 בערר דכאן, נולדה ביום 12.6.2006, והיא תלמידת כיתה ו' בבית ספר יסודי בעיר. _____, העורר 3 בערר דכאן, הוא יליד 10.2.2009, תלמיד כיתה ג' גם הוא בבית הספר היסודי, בו לומדת אחותו. _____, יליד 9.7.2013, הוא תושב קבע בישראל, והבת הצעירה של העוררת, _____, ילידת 30.12.2014, אף היא כאמה ואחיה _____, תושבת קבע בישראל.
8. הבקשה להסדרת מעמד ילדי העוררת הוגשה למשיבה בשנת 2014 או בסמוך לכך, וקבלה את המספר 43/14. זאת, לאחר שהוכרה תושבותה על ידי המוסד לביטוח לאומי ובחלוף שנתיים ממועד ההכרה בתושבות. לאחר עיכוב בלתי נסבל של שנתיים ימים ובניגוד מוחלט לסד הזמנים הקבוע לטיפול בבקשות לרישום ילדים בנהלי המשיבה, אושרה בקשת העוררת לרישום ילדיה ביום 20.6.2016.
9. לעוררים 2-3 ניתן רישיון לשיבת ארעי לתקופה של שנתיים ימים שיסתיימו ביום 20.6.2018 כשלאחר מכן ישודרג מעמדם למעמד אמם והם ירשמו כאחיהם האחרים במעמד של תושבי קבע.
העתק מת"ז של העוררת מצ"ב ומסומן ע/1.
10. דא עקא, ביום 10.1.2017 קיבלו בני משפחתו המורחבת של פאדי קונבר אשר ביצע את הפיגוע בשכונת ארמון הנציב בירושלים ביום 8.1.2017 ובכללן העוררים 2-3, הודעות מטעם המשיבה כי בעקבות מעשהו של דודם, בכוונת שר הפנים לבטל את מעמדם בישראל.
העתק מהודעת המשיבה מיום 10.1.2017 מצ"ב ומסומן ע/2.
11. ביום 17.1.2017 הוגשו למשיבה טיעונים בכתב ובעל פה כנגד כוונתה זו.

העתק מהטיעונים בכתב ומפרוטוקול השימוע שנערך לעוררים, ובמסגרתו הועלו טיעונים בעל פה כנגד הכוונה לבטל את מעמדם של הילדים, מצ"ב ומסומן ע/3.

12. כאן המקום להדגיש כי בעוד שכנגד שאר בני המשפחה המורחבת של פאדי קונבר המשיכה המשיבה בהליכים בהם פתחה ושלחה החלטות בעניינן שנתקפו כולן בערכאות, הרי שבעניינם של ילדים צעירים אלו נמנעה המשיבה מליתן החלטה, ונראה כי אף היא הבינה שמדובר בצעד מרחיק לכת יתר על המידה.

13. ברם, המשיבה אמנם לא החליטה לסרב לבקשות הילדים ולבטל את מעמדם אך מאידך נמנעה מליתן הכרעה ברורה בעניין.

14. משכך, שבו העוררים ופנו בימים 27.2.2017, 29.3.2017, 27.4.2017, 18.5.2017, 21.6.2017, 25.7.2017, 9.8.2017, 24.9.2017, 10.10.2017, 19.11.2017, 18.12.2017, 16.1.2018 ו- 19.2.2018 למשיבה בבקשה לקבלת הכרעה בכתב בעניינם. דא עקא עד למועד כתיבת שורות אלו לא התקבל כל מענה לפניות רבות אלו.

העתק מהפנייה האחרונה הכוללת הפנייה לכלל המכתבים הקודמים ששלחו העוררים בעניין למשיבה מצ"ב ומסומן ע/4.

15. לאור העובדה כי גם לאחר למעלה משנה תמימה ממועד שליחת ההודעה לעוררים, לא החליטה המשיבה לפתוח בהליך לביטול מעמדם, הרי שמעמדם של הילדים שריר וקיים ועל המשיבה לאפשר להם להמשיך בהליך לשדרוג מעמדם. משכך, והואיל וביום 20.6.2018 יפקע רישיון ישיבת הארעי הנוכחי שלהם, הגישו העוררים למשיבה באמצעות העוררת 4 ביום 27.2.2018 בקשה לשדרוג מעמדם. יודגש כי לבקשה צורפו כלל המסמכים הנדרשים כדבעי.

העתק מבקשת העוררים שנשלחה למשיבה ביום 27.2.2018 מצ"ב ומסומן ע/5.

16. בנוסף שלחה העוררת 4 ביום 5.3.2018 למשיבה טופס לקביעת תור לשדרוג מעדם של העוררים 2-3.

העתק טופס קביעת התור שנשלח למשיבה ביום 5.3.2018 מצ"ב ומסומן ע/6.

17. עוד באותו יום התקבלה שיחה במשרדי העוררת 4 ממר צחי, פקיד לשכת המשיבה שבירושלים המזרחית במסגרתה הודיע כי יש סירוב לקביעת תור לשדרוג מעמדם של הילדים עוד משנת 2017.

18. משכך, והואיל ורישיון הישיבה של העוררים 2-3 לא בוטל אך מאידך מסרבת המשיבה לקבוע להם תור לשדרוג מעמדם, בסתירה מוחלטת לחוק ולנהליה, לא נותרה לעוררים כל ברירה מלבד פנייה לבית דין נכבד זה כי יורה למשיבה לפעול בהתאם לדין ולמצופה מרשות מינהלית תקינה. מכאן ערר זה.

המסגרת המשפטית

19. העוררים יטענו, כי התנהלות המשיבה, המסרבת לאפשר לקבוע תור לשדרוג מעמדם של הילדים שלא עוולו ולא חטאו ושמעמדם לא נשלל מהם, ולפיכך זכאים על פי החוק והנהלים של המשיבה לשדרוג מעמדם, משמעה שהמשיבה פועלת בניגוד לחובתה כרשות מינהלית,

לטפל בהגינות בפניות המועברות לטיפול. יודגש, כי להתנהלותה של המשיבה, המשתתפת בכוונה תחילה בטיפול בשדרוג השלכות ישירות על עניינם של הילדים ועל זכויות היסוד שלהם העלולות בעוד חודשים ספורים להיפגע קשות מהתנהלות זו, ובראשן הזכות לביטוח בריאות וחינוך.

התנהלות המשיבה עומדת בסתירה להוראות תקנה 12 ולנהליה

20. תקנה 12 קובעת כי :

ילד שנולד בישראל, ולא חל עליו סעיף 4 לחוק השבות, יהיה מעמדו בישראל כמעמד הוריו; לא היה להוריו מעמד אחד, יקבל הילד את המעמד של אביו או אפוטרופסו זולת אם ההורה השני מתנגד בכתב לכך; התנגד ההורה השני, יקבל הילד את המעמד של אחד מהוריו, כפי שיקבע השר.

21. סעי' 6 ג.ו-סעי' ג.6.3.2.1 לנוהל המשיבה שכותרתו " נוהל הטיפול בבקשה למתן רישיון ישיבה בישראל לקטין שנולד בישראל שרק אחד מהוריו רשום כתושב קבע לפי תקנה 12 לתקנות הכניסה לישראל התשל"ד-1974" ושנספרו 5.2.0029 קובע כי ילד שנולד בישראל וחי באיזור אך לא נרשם בו, ולאחר מכן שב לישראל, יקבל רישיון לישיבת קבע בחלוף שנתיים בהן החזיק ברישיון לישיבת ארעי.

העתק הנוהל מצ"ב ומסומן ע/7.

22. הנה כי כן, העוררים 2-3, שהינם ילדים שנולדו בישראל חיו באיזור לתקופה מסוימת וכיום חיים בישראל ומחזיקים ברישיון לישיבת ארעי זכאים על פי תקנה 12 ובכפוף לתנאים המצוינים בנהל המשיבה לשדרוג מעמדם לרישיון לישיבת קבע. המשיבה המונעת מהם בכוונה תחילה את האפשרות לקבוע תור לשדרוג מעמדם פועלת בסתירה מוחלטת להוראות החקיקה והנהלים.

המשיבה פעולת בניגוד לחובתה לפעול בהגינות בסבירות ובמהירות הראויה

23. זאת ועוד. אחד מאדני המשפט המינהלי הוא חובתה של רשות מינהלית להשיב לפניות המועברות אליה בתוך זמן סביר. טיפול יעיל ומהיר בפניות הוא מיסודותיו של מינהל תקין. על המשיבה לטפל בפניות המגיעות אליה בהגינות, בסבירות ובמהירות ראויה.

הרשות לא הוקמה [...] אלא כדי לתת שירות לציבור. [...] אפשר לומר כי החובה הראשונית של הרשות היא להפעיל את הסמכות כך שהשירות [...] לציבור כולו יינתן במהירות הראויה, ללא טרחה יתירה, ברמה גבוהה ובהוצאות נמוכות, ככל שניתן. זוהי חובת היעילות. חובת היעילות, אף היא, כמו חובת ההגינות נובעת מן המעמד של הרשות המינהלית כנאמן הציבור. (י' זמיר, **הסמכות המינהלית** (תשנ"ו) (ב), עמ' 675).

24. על רשות מוסמכת לפעול בסבירות. סבירות משמעה גם עמידה בלוח זמנים סביר (בג"ץ 6300/93 **המכון להכשרת טוענות בית דין נ' השר לענייני דתות**, פ"ד מח(4) 441, 451). וראו גם :

בג"ץ 7198/93 מישראל בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר, פ"ד מח(2) 844, 853 (1994); בג"ץ 5931/04 מזורסקי נ' מדינת ישראל – משרד החינוך, פ"ד נט(3) 769, 782 (2004); ע"א 4809/91 הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים נ' קהתי, פ"ד מח(2) 190, 219.

25. חובתה של המשיבה לפעול בעניינם של הפונים אליה בזריזות ראויה, מעוגנת גם בסעיף 11 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, הקובע לאמור:

הסמכה או חיוב לעשות דבר, בלי קביעת זמן לעשייתו – משמעם שיש סמכות או חובה לעשותו במהירות הראויה ולחזור לעשותו מזמן לזמן ככל הנדרש לפי הנסיבות.

26. יפים לענייננו גם דבריו של שופט בית משפט העליון, כבוד השופט לוי ז"ל, המבטאים בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים את החומרה הרבה שבהתנהלות של סחבת, עיכובים ואי מתן מענה ענייני מצד הרשות:

המשיב אינו רשאי לנהוג בעותרים - כמוהם ככל פונה אחר - באופן בו הוא נוהג; המשיב אינו רשאי להותיר את עניינם תלוי ועומד בלא מענה ענייני... המשיב אינו רשאי להתיש את העותרים ללא תוחלת, לגרום להם להוצאות מיותרות ולעכב, אגב כך, את בירורו המהותי של עניינם. ואם נשתכחו מן המשיב טיבן של חובות בהן הוא חב, כי אז מחובתו של בית המשפט לשוב ולשנן באוזניו (בג"ץ 10399/04 בן אבדקול נ' משרד הפנים, מינהל האוכלוסין, תק-על 2005(3), 1608, 1609).

27. בעניינם של העוררים 2-3, מפירה המשיבה את חובתה לפעול בהגינות, סבירות ובמהירות הראויה ואינה משיבה לבקשת העוררים לקביעת תור לשדרוג מעמדם של הילדים 2-3, ואף לא לפניותיהם החוזרות ונשנות אליה בעניין. הדבר חמור שבעתיים נוכח העובדה כי באם לא תשנה המשיבה את התנהלותה לאלתר הרי שבעוד חודשים בודדים יוותרו ילדים צעירים אלו ללא כל מעמד בישראל. מן המפורסמות היא כי לשכתה של המשיבה בירושלים המזרחית כורעת ממילא מתחת לעומס כך שמקל וחומר כאשר העוררים פונים אליה מבעוד מועד בבקשה ממנה לפעול בהתאם לנהליה הקובעים כי יש לשדרג את מעמדם של הילדים עליה לפעול בהתאם לכך ובמסגרת זמנים סבירה.

התנהלות המשיבה פוגעת בזכות החוקתית לחיי משפחה

28. התנהלות המשיבה שלא ביטלה את מעמדם של הילדים אך מונעת מהם לקבוע תור לשדרוג מעמדם ואינה משיבה לפניות החוזרות ונשנות של העוררים אליה, פוגעת בהתנהלותה זו בזכותה של משפחת העוררים לחיות בצוותא ולקיים תא משפחתי כפי שבחרו. זכותו של כל אדם להינשא ולהקים תא משפחתי הינה זכות יסוד בשיטתנו המשפטית, שאין לפגוע בה, ואשר נגזרת מזכותו של כל אדם לכבוד. בפסק הדין הראשון שניתן בעניין חוקתיותו של חוק האזרחות והכניסה לישראל (בג"ץ עדאלה), הועלה מעמדה של הזכות לחיי משפחה בישראל לזכות חוקתית על חוקית, אשר עוגנה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הנשיא ברק, אשר היה בדעת מיעוט ביחס לתוצאה הסופית של פסק הדין, סיכם, בהסכמת שמונה מתוך אחד

עשר השופטים שישבו בדין, את ההלכה שנקבעה בפסק הדין לעניין מעמדה של הזכות לחיי משפחה בישראל:

מכבוד האדם אשר מבוסס על האוטונומיה של הפרט לעצב את חייו נגזרת זכות-הבת של הקמת התא המשפחתי והמשך החיים המשותף יחדיו כיחידה אחת. האם מתבקשת מכאן גם המסקנה כי המימוש של הזכות החוקתית לחיות יחדיו משמעותו גם הזכות החוקתית למימושה בישראל? תשובתי על שאלה זו הינה, כי הזכות החוקתית להקים תא משפחתי משמעותה הזכות להקים את התא המשפחתי בישראל. אכן, לכן הזוג הישראלי עומדת הזכות החוקתית, הנגזרת מכבוד האדם, לחיות עם בן זוגו הזר בישראל ולגדל בישראל את ילדיו. הזכות החוקתית של בן הזוג למימוש התא המשפחתי שלו, היא, בראש ובראשונה, זכותו לעשות כן במדינתו שלו. זכותו של ישראלי לחיי משפחה משמעה זכותו לממשה בישראל. (פסקה 34 לפסק דינו של הנשיא ברק). וראו עוד בג"ץ גלאון.

29. קביעת הזכות לחיי משפחה כזכות חוקתית גוררת אחריה את הקביעה, כי כל פגיעה בזכות זו צריכה להיעשות בהתאם לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – רק משיקולים כבדי משקל, אשר שיקולי נקמה והרתעה על גבם של ילדים אינם נמנים עליהם. החלטה כזו יש לקבל בהסתמך על תשתית ראייתית מוצקה. קביעה זו מטילה על משרדכם חובה מוגברת להקפיד הקפדה יתרה על קיומה של **מערכת מינהלית מתוקנת**, אשר תבטיח כי הפעלת הסמכות שלא לאשר שדרוג מעמד של ילדים קטנים שמעמדם כאמור, לא בוטל על ידי המשיבה, תיעשה רק במקרים בהם מתקיימת הצדקה מלאה לכך. ראו עוד: כב' השופט ברק, כתוארו אז, בבג"ץ 693/91 **אפרת נ' הממונה על מרשם האוכלוסין במשרד הפנים ואח'**, פ"ד מז(1) 749, 783; בע"א 238/53 **כהן ובוליק נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד ח4, 35; בג"ץ 488/77 **פלוגי ואח' נ' היועמ"ש לממשלה**, פ"ד לב(3) 421, 434.

30. בעניין דכאן, אין כל הצדקה להתנהלותה הפסולה של המשיבה. המשיבה לא ביטלה את מעמדם ולפיכך חובה עליה לפעול בהתאם לחקיקה ולנהלים ולאפשר להם לשדרג את מעמדם לרישיון לישיבת קבע.

התנהלות המשיבה מנוגדת לטובת הילד

31. השתהות נוספת או סירוב מתמשך במתן אפשרות לקביעת תור לשדרוג מעמדם של העוררים -3, 2, יוביל בהכרח לפגיעה קשה בילדים אלו ובאחיהם הצעירים. מעבר לכך שבהתנהלותה זו פועלת המשיבה בסתירה מוחלטת לתקנה 12 לתקנות הכניסה לישראל התשל"ד-1974 ולנהליה שלה, הותרתם של הילדים תלויים על בלימה ללא כל הצדקה, יש משום השבתת כל היבט נורמטיבי של חיי המשפחה ויותר את הילדים תוך זמן קצר, נטולי זכויות, ובכלל זה ללא ביטוח בריאות וחינוך. מצב בלתי נסבל זה גורם למתח אדיר, חוסר יציבות וחוסר ודאות וביטחון בחיי המשפחה, מרכיבים חשובים כל כך להתפתחותם התקינה של ילדים.

32. במשפט הישראלי עקרון טובת הילד הוא עקרון יסודי ומושרש. בע"א 2266/93 פלוני נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221, פסק השופט שמגר כי על המדינה להתערב לשם הגנה על הילד מפני פגיעה בזכויותיו. הזכות של ילדים קטינים לחיות לצד שני הוריהם הוכרה כזכות אלמנטרית וחוקתית ע"י בית המשפט העליון. ראו: דברי השופט גולדברג בבג"ץ 1689/94 הררי ואח' נ' שר הפנים, פ"ד נא (1) 15, בעמ' 20, מול האות ב.

33. האמנה בדבר זכויות הילד קובעת שורה של הוראות המחייבות הגנה על התא המשפחתי של הילד. כך נאמר במבוא לאמנה:

[המדינות החברות באמנה זו] משוכנעות כי המשפחה, כקבוצת יסוד לחברה וכסביבה טבעית להתפתחותם ורווחתם של כל בניה, ובפרט הילדים, מן ההכרח כי יובטחו לה הבטחה וסיוע, ככל הנדרש, באופן שתוכל לשאת במלוא אחריותה בתוך הקהילה [...]

[...] הילד לשם פיתוח אישיותו המלא וההרמוני, מן הראוי כי יגדל בסביבה משפחתית באוירה של אושר, הבנה ואהבה [...].

סעיף 3(1) לאמנה קובע:

בכל הפעולות הנוגעות לילדים, בין אם ננקטות בידי מוסדות רווחה סוציאלית ציבוריים או פרטיים ובין בידי בתי משפט, רשויות מינהל או גופים תחיקתיים, תהא טובת הילד שיקול ראשון במעלה....

סעיף 9(1) קובע:

המדינות החברות יבטיחו כי ילד לא יופרד מהוריו בניגוד לרצונם, אלא רק כאשר קובעות רשויות מוסמכות, הכפופות לביקורת משפטית, בהתאם לדינים ולנהלים הנוגעים לעניין, כי פירוד כאמור נדרש לטובת הילד.

34. הוראות האמנה בדבר זכויות הילד זוכות להכרה הולכת וגוברת כמקור משלים לזכויות הילד וכמדריך לפרשנות "טובת הילד" כשיקול על במשפטנו: ראו ע"א 3077/90 פלונית ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(2) 578, 593 (כב' השופט חשין); ע"א 2266/93 פלוני, קטין ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221, בעמ' 233-232, 249, 251-252 (כב' הנשיא דאז שמגר); דנ"א 7015/94 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד נ(1) 48, 66 (כב' השופט דורנר); בג"ץ 5227/97 דוד נ' בית הדין הרבני העליון (תק-על 98(3) 443) בפסקה 10 לפסק דינו של כבוד השופט חשין.

35. העוררים 2-3, ילידה של תושבת ישראל המשתייכת לאוכלוסייה הילידית של העיר, נפגעים פגיעה קשה, בהיותם קורבן להתנהלות פסולה שנראית לכאורה כענישה קולקטיבית לצרכי נקם ותו לא. הפגיעה במשפחה וחוסר הוודאות בדבר מעמד הילדים - בכל אלה יש כדי לגרום לנזק בלתי הפיך לילדים.

סיכום

36. מן המקובץ עולה כי התנהלות המשיבה בעניינם של העוררים, התנהלות המונעת מילדים צעירים לקבוע תור לשדרוג מעמדם לרישיון לישיבת קבע לו הם זכאים, פועלת באופן פסול מן היסוד. הימנעותה זו של המשיבה והתעלמותה מפניותיהם החוזרות ונשנות אליה בעניינם מנוגדת לחקיקה ולנהלים, אינה הוגנת ואינה סבירה. בנוסף פוגעת התנהלותה של המשיבה המנוגדת אף לעיקרון טובת הילד בזכותם של העוררים לחיי משפחה באופן בלתי סביר.

37. אשר על כן, מתבקש בית הדין הנכבד להורות למשיבה להסיר את מחדלה לאלתר ולקבוע לעוררים תור לשדרוג מעמדם של הילדים ולמתן רישיון לישיבת קבע. כמו כן, מתבקש בית הדין לחייב את המשיבה בתשלום שכ"ט עו"ד והוצאות משפט.

ירושלים, 26 מרץ 2018

בנימין אחסתרובה, עו"ד
ב"כ העוררים

(ת.ש. 96792)